No. 1015 Zaterdag 6 Juni 1903. 20ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 5 Juni.

WATER VOOR BONAIRE.

De Commissie van werkverschaffing heeft na haar bezoek aan Bonaire een rapport uitgebracht om de, volgens haar meening, meest geschikte middelen aan te wijzen tot hulp in de overgroote armoede, welke op dat eiland heerscht. In 't bijzonder werd het graven van putten en het aanleggen van dammen aanbevolen. Jammer, dat de bevolking eerst tot dezen uitersten nood moest vervallen, alvorens een weinig steun en troost werd toegezegd. Maar, beter laat, dan nooit. Evenmin begrijpen wij, dat het noodig was een *commissie* uit te zenden, welke naar geschikte middelen moest zoeken om de arme bevolking te helpen. De moeite der heeren was nu wel zoo bijzonder groot niet, noch de onkosten buitenmate zwaar, maar toch mogen wij wel vragen; was dit alles wel noodig geweest? Waarvoor dienen dan de gezaghebbers en districtmeesters? Lichten zij den Gouverneur niet voldoende in omtrent den toestand der bevolking, of is hun relaas soms niet te vertrouwen? Wij waardeeren de bereidvaardigheid der commissieleden, doch het was, dunkt ons, eenvoudiger geweest, indien het Bestuur, door zijn ambtenaren bekend gemaakt met den toestand, onmiddellijk in overleg met hen middelen hadde beraamd om aan die treurige ellende een einde te maken. Al die omslachtigheid kost slechts geld, vooral veel tijd, en intusschen blijft het arme volk zonder hulp. Dat men in buitengewone gevallen, als men voor onbekende dingen staat, een commissie benoemt tot onderzoek, buiten de ambtenaren om, begrijpen wij, maar in dit geval, nu wederom, zooals reeds meermalen geschiedde, door droogte en gebrek aan werk de armoede zoo algemeen is geworden, na was het verslag der daartoe aangestelde ambtenaren voldoende geweest. Of behoort het niet bij de plichten van een gezaghebber of districtmeester den Gouverneur op de hoogte te houden van den economischen toestand der bevolking? Wij twijfelen dan ook niet, of dit verslag is terdege uitgebracht, en daarom meenen wij, dat alleen, wanneer deze ambtenaren zelf om een commissie verzocht hebben, het waardeloos verklaren van hun rapport begrijpelijk is, want, hoeveel oordeel wij den heeren der commissie ook mogen toekennen, zij kunnen door ÉÉN bezoek niet zooveel zien en hooren, als een gezaghebber of districtmeester, die het geheele jaar te midden der bevolking leeft en hun nooden kent door jarenlange ondervinding. Het zoude ons ook sterk verwonderen, als het rapport der commissie over Bonaire toch niet wederom de mededeelingen van den Gezaghebber in hoofdzaak weergaf.

Al vinden wij echter deze wijze van handelen, wat al te omslachtig, nu het geldt hulp te brengen aan de arme bevolking, in nood door het uitblijven van regen en werk, en nu volgens onze meening, zij op eenvoudiger wijze spoediger geholpen konde worden, toch verblijdt het ons ten zeerste, dat ten slotte het Bestuur werk zal verschaffen aan de arme Bonairianen en wel op zulk een practische wijze, dat te gelijker tijd daardoor groote armoede in het vervolg grootendeels wordt voorkomen. Het voornaamste immers, waaraan de bevolking lijdt, is gebrek aan water, en in dit gebrek zal op de eerste plaats door de werkverschaffing worden voorzien.

't Was hoog tijd, dat de aandacht van het Bestuur eens gevestigd werd op de behoefte aan goed, drinkbaar water op Bonaire. In de kom der gemeente Kralendijk is GEEN ENKELE PUT van goed drinkwater, wel met brak water, dat niet te drinken is. Alleen hebben sommige particulieren, die aan het strand wonen, een paar zeer ondiepe putten met een weinig zoet water. Dieper graven blijkt hier onmogelijk, omdat men dan dadelijk zout water krijgt. Het zoete water, dat langzaam in de putten loopt, schijnt gefiltreerd zeewater te zijn. Het eenige middel om aan de gemeente drinkwater te verschaffen zou derhalve wezen: reservoirs, regenbakken te bouwen. Slechts de meer gegoeden kunnen zich thans door dit middel van drinkwater voorzien. Gelijk zij aan hun huizen regenbakken bouwden voor eigen gebruik, zouden er ook regenbakken kunnen worden gemaakt voor de arme bevolking. Indien dit water tegen matigen prijs werd verkocht om de onkosten van aanleg en onderhoud weer goed te maken, zal zulk een regenbak niet tot de onmogelijkheden behooren, wegens het gebrek aan geld. 't Is dan slechts een leening, of renteloos voorschot wat binnen een paar jaar kan worden terugbetaald.

De algemeene opinie op Bonaire is, dat het verloren moeite zou wezen om binnen Kralendijk putten te graven, men zal slechts zout water bekomen, of minstens zeer brak, geheel ongeschikt tot drinkwater. Alleen door flinke regenbakken zal in de behoefte der arme bevolking kunnen worden voorzien. Dat men beginne met één bak te bouwen, en later door het gewonnen kapitaal een ander, enz. totdat de gemeente geholpen is.

Zijn er dan op het geheele eiland Bonaire geen goede putten? Jawel, een paar, doch deze liggen ver buiten de kom der gemeente.

In de buurt van Nikiboco, ten zuiden der R. K. Kerk, ligt de put „Guanápa", de beste en grootste en nog eenige anderen, die voldoende water zouden geven aan de geheele bevolking, maar de weg is een uur gaans. Dat is een uur heen, een uur terug, plus het oponthoud aan den put.

Aan den anderen kant ten Noorden der R. K. Kerk ligt een derde buurt, die ook tot de gemeente Kralendijk behoort, namelijk „Den Tera." Daar is geen enkele put met drinkbaar water, men heeft er gegraven, maar trof alleen puur zout water aan.

De 1600 menschen, die in „Den Tera" wonen, zijn dus verplicht heelemaal naar de putten van Guanápa te gaan. Daar nu „Den Tera" ten noorden der Kerk ligt, en een bijna rechte weg beide buurten verbindt, moeten zij langs dezen weg, voorbij de kerk, een afstand afleggen van circa twee uur gaans, en dit heen en terug, enkel om wat drinkbaar water te halen. Daarom putten sommigen liever hun water bij „Correburro" op een half uur afstand van „Den Tera" en is deze put droog, wat dikwijls geschiedt, dan loopen ze zelfs naar „Fontein", twee en een half uur gaans.

Het volk van Rincon, de tweede gemeente op Bonaire, heeft drie putten met drinkbaar water.

Vooreerst de zoogenaamde „Dos Poz" buiten de kom van het dorp, ruim een half uur van de kerk af. Deze put wordt het meest gebruikt. Vroeger daalde men met een steenen trap er in af, maar de zuiverheid van het water liet toen veel te wenschen over, zoodat er dikwerf buikziekte ontstond onder de bevolking. De dokter onderzocht het water en oordeelde, dat de ziekte veroorzaakt werd door het vuile drinkwater, toen werd er een steenen rand om den put gebouwd, en de kwaal werd veel minder.

De naam „Dos Poz" duidt aan, dat er eigenlijk *twee* putten moesten zijn, en dit is ook zoo. Omdat echter een der twee putten, dicht bij den anderen gelegen, in zulk een vervallen toestand was, dat men voor ongelukken vreesde en de put in dien staat toch onbruikbaar bleek, heeft men dien put eenvoudig dichtgegooid. 't Is jammer, want nu wordt de alleen overgeblevene *te veel* gebruikt. In den drogen tijd vermindert het water aanmerkelijk. De menschen, die daar komen, moeten voorzien zijn van een putemmer, anders kunnen zij geen water bekomen. Maar niet alle emmers zijn even groot, en omdat het vee daar ook moet gedrenkt worden, gebeurt het meermalen, dat men lang op elkander moet wachten, daar door het verzanden de put slechts een kleine oppervlakte water heeft. Bij dezen put komen de vrouwen ook hun goed wasschen, zoodat het zeer begrijpelijk is, dat door gebrek aan een vasten putemmer door touw en katrol aan een houten balk bevestigd, menig vuil bakje in 't water afdaalt en dit minder geschikt tot drinken maakt.

Indien deze put een weinig dieper werd gegraven en van ophaaltoestel en steenen drinkbak voor het vee voorzien, zou de bevolking van Rincon beter drinkwater hebben, maar nog niet voldoende, ten minste in den drogen tijd, tenzij de tweelingbroeder van de „Dos poz" werd opgegraven en bruikbaar gemaakt.

De „Poz di Rincon" ligt maar een kwartier van het dorp en wordt toch weinig gebruikt, omdat het putten daar niet alleen lastig, maar zelfs gevaarlijk is. De opening, welke toegang geeft tot dezen put ligt in een plateau halverwege den berg, maar de zeer nauwe rotsspelonk, waarin slechts een kind kan afdalen, loopt schuins naar het water, dat men bovenstaande juist eventjes zien kan en onder den berg wegloopt. Misschien is hier voldoende toevoer van water, dit kan worden onderzocht en de put in orde gebracht.

De put bij de plantage Fontein ligt ruim een uur van de gemeente, geeft goed drinkbaar water en is tamelijk onderhouden.

Er is eigenlijk nog wel een andere put op Slachtbaai, maar om het brakke water en om den grooten afstand, 2 uur heen en 2 uur terug, wordt daar zelden, of nooit gebruik van gemaakt. Vroeger is er beproefd ook putten te graven in de kom der gemeente, maar toen men tot een aanmerkelijke diepte gekomen was en nog geen water vond, heeft men houweel en schop er bij neergelegd; later zijn geen verdere proeven genomen.

Opvallend is het, dat bij Rincon de goede putten steeds aan den voet der bergen zijn. Nu hebben meerdere bergen, aardig gevormde kloven, die met weinig moeite, door een dam bijv. tot reservoir konden worden ingericht. Ook is Rincon zelf in een dal gelegen; in den regentijd stroomt er een breede rivier door, maar naar zee! Is dit water ook niet tegen te houden en te bewaren? Dit is vroeger wel beproefd, maar met te geringe krachten zoodat de dam brak. 't Is te hopen, dat kundige lieden, bekend met de plaatselijke toestanden worden aangesteld om de werkzaamheden op Bonaire te leiden, dan zal er spoedig veel minder gebrek aan water wezen.

WATER VOOR CURAÇAO.

AFSCHRIFT

Aan den Hoog Edel Gestrengen Heer Gouverneur van Curaçao.

Geeft met verschuldigden eerbied te kennen:

A. C. C. P. Perret Gentil, grondeigenaar, wonende op Curaçao,

dat de lagere klasse der bevolking van dit eiland doorgaans gebrek heeft aan regenwater:

dat zij zich wel is waar, in den regel, kan voorzien van putwater; maar dat dit water zelden of nooit voldoet aan de vereischten van goed, drinkbaar water; terwijl het gebruik daarvan op den duur eenigszins nadeelig is voor de gezondheid;

dat de prijs van het regenwater, in gunstige jaren, bedraagt van ƒ0.05 tot 10 cent per blik van 18 liter, terwijl thans voor dezelfde hoeveelheid, van ƒ0.25 tot ƒ0.30 wordt betaald;

dat een blik putwater, in zeer gunstige omstandigheden, kost van 3 tot 5 cent

dat naar adresants bescheiden meening in deze behoefte moet en kan worden voorzien;

dat adressant gelooft dat zulks zoude kunnen geschieden, door den aanbouw van regenbakken met voldoende water-capaciteit en ook door het aanleggen van eene leiding, waardoor het water van die regenbakken binnen het bereik van de armere bevolking wordt gebracht;

dat de kosten van het een en ander zullen bedragen ongeveer ƒ75.000.-;

dat adressant bereid zoude zijn tot

den bouw van die regenbakken met toebehooren over te gaan, bijaldien hen door het Gouvernement bedoeld bedrag van ƒ75.000.– als renteloos voorschot werd verleend, onder voorwaarde, dat die schuld zal worden terugbetaald binnen den tijd van vijf en twintig jaren;

dat adressant dit voorschot niet in eens verlangt; maar zich voorstelt het op de volgende wijze te ontvangen:

de adressant zal beginnen met uit eigen middelen eene uitgave te doen van ƒ2.500.–;

is deze som besteed, dan zal adressant een eerste voorschot ten gelijken bedrage van het Gouvernement ontvangen, – terwijl het reeds gebouwde tot waarborg zal strekken voor de richtige terugbetaling van het reeds ontvangene,

is deze som verwerkt, dan zal aan den adressant, op dezelfde voorwaarden, een tweede voorschot ten gelijken bedrage worden verstrekt, en zoo vervolgens, tot dat het geheele werk zal zijn tot stand gebracht; met dien verstande nogtans, dat al de voorschotten te zamen het totaal bedrag van ƒ75.000.– niet zullen mogen overschrijden;

dat adressant zijnerzijds bereid is zich te verbinden:

1°. om op de uitgestrekte, hem in eigendom toebehoorende, terreinen gelegen op den Berg Altena alhier, onder toezicht van het Gouvernement, te bouwen vijf à tien regenbakken tot eene gezamenlijke capaciteit van ongeveer 10.000 oxhoofden en voor het richtig onderhoud dier bakken te blijven zorgen, totdat zijne schuld aan het Gouvernement geheel zal zijn afbetaald;

2°. om eene leiding aan te leggen, loopende van bovenbedoelde terreinen, tot aan den voet van den Berg Altena, of zooveel verder als het Gouvernement mocht noodig oordeelen;

3°. om op den Berg putwater kosteloos te stellen ter beschikking van de arme bevolking, tot het drenken van hare lastdieren;

4°. om het water afkomstig van bovenbedoelde regenbakken, zoolang de voorraad strekt, *te allen tijde* aan de bevolking te verkoopen tegen ƒ0.05 per blik van 18 liter en putwater te leveren tegen 2 cent per blik van gelijken inhoud;

5°. om binnen een jaar na voltooiing van het werk, aan te vangen met de amortisatie van bovenvermelde schuld, door aan het Gouvernement jaarlijks af te betalen een bedrag van ƒ3.000.– tot aan de geheele voldoening toe;

(Intusschen blijft het Gouvernement contrôle uitoefenen eerst over den bouw en later over de exploitatie van die regenbakken, met de macht en bevoegdheid om, bijaldien adressant in gebreke mocht blijven dien bouw te voltooien denzelven op zijne kosten te bewerkstelligen en, bijaldien adressant na voltooiing van den bouw, in gebreke mocht blijven op de eene of andere wijze zijne verbintenis behoorlijk na te komen, bedoelde regenbakken in eigen beheer over te nemen en te exploiteeren op kosten en voor rekening van den adressant, totdat de geheele schuld van dezen zal zijn afbetaald).

Door den bouw van bovenbedoelde regenbakken, zal:

1°. in eene lang gevoelde behoefte worden voorzien;

2°. de lagere bevolking, voor weinig geld, goed drinkwater erlangen; en

3°. werk aan tal van ingezetenen worden verschaft;

Redenen waarom adressant zich hierbij wendt tot U Hoog Edel Gestrenge, met het eerbiedig verzoek, dat het UHEG. moge behagen adressants voorstel wel in gunstige overweging te willen nemen, onder opmerking:

1°. dat adressant de bovengenoemde bedingen slechts bijwijze van voorbeeld heeft gesteld, maar dat hij ook bereid zal zijn tot den aanbouw over te gaan onder andere, mits aannemelijke voorwaarden;

2°. dat adressant, voor het geval dat het Gouvernement zijn voorstel in gunstige overweging mocht nemen, bereid zal zijn, bijaldien er behoefte mocht ontstaan aan meer water, ook meerdere regenbakken te bouwen op dezelfde voorwaarden als boven bedoeld.

Hetwelk doende enz.

Curaçao, den 25n Mei 1903.

Naschrift van de Redactie.

Toen het hierboven afgedrukt request ons ter inzage werd gegeven, juichten wij het prachtige plan aanstonds levendig toe, maar vroegen toch nog eenige dagen bedenking alvorens ons oordeel er over te mogen zeggen. Volmondig willen wij thans bekennen dat het ons ten zeerste verheugde zooveel krachtige energie in Curaçao aan te treffen en zooveel kalm overleg en helder doorzicht, als uit dit request spreekt. Het plan is meesterlijk beraamd en gemakkelijk uitvoerbaar. Daar nu de contrôle en de garantie zoo volkomen mogelijk is gemaakt, kan het Gouvernement ook onzes inziens, er niet veel bezwaar tegen hebben, deze gelegenheid met beide handen aan te grijpen om de arme bevolking voornamelijk, maar ook de overige burgers van het stadsdistrict op goedkoope wijze van water te voorzien.

Er bestaat voor het Bestuur geen enkele risico; van af de minste bijdrage heeft. Het een vaste waarborg voor het geleende geld en kan, zoo de heer Perret in gebreke mocht blijven zijn contract na te komen, onmiddellijk zelf de zaak in handen nemen. Zekerder kan het toch niet. Want het gebouwde is altijd meer waard, dan het daarvoor uitgegeven kapitaal, omdat er gewerkt wordt op terrein van den heer Perret en dit eventueel aan het Gouvernement, minstens ten deele zou vervallen, en vooral omdat een regenbak vol water altijd zijn geld opbrengt in deze kolonie. Er zullen 10 regenbakken ieder ± van 1000 okshoofden inhoud worden gebouwd. De gemiddelde uitgave bij de berekening van onkosten voor een regenbak wordt berekend naar den inhoud, op 8 Gld. per okshoofd, zoodat, deze bakken, ieder 50 voet lang, 20 voet breed en 20 voet diep, eigenlijk zouden komen op 8000 Gld. per bak en er dus weinig voor aanleg der leiding, pompen, waterwagens, kranen, etc. zal overschieten, maar dit alles blijft voor rekening van den ondernemer.

De uitgestrekte terreinen achter zijn woonhuis gelegen bieden prachtige gelegenheid om zinken afdaken te bouwen om den vangst van het water te regelen naar verhouding van de aangelegde bakken. Reeds kunnen een paar gebouwen aldaar bestemd worden om het water voor de reservoirs aan te voeren, maar hoofdzaak zal wezen een zinken dak rondom het geheele terrein en aan weerskanten der bakken.

Volgens onze meening zal er voldoende watertoevoer zijn, wel voor twintig dergelijke bakken, als het maar regent. Maar daarom moet in in het begin de vangstoppervlakte zoo groot mogelijk gemaakt worden om de eerste regenbak zoo spoedig mogelijk met water te vullen en daarna de volgende, enz.

Wij hopen van harte, dat aan den requestrant de gevraagde concessie niet zal worden geweigerd en zijn overtuigd, dat door de uitvoering van dit plan werkelijk in een lang gevoelde behoefte van het volk zal worden voorzien en zelfs durven wij zeggen, een weldaad bewezen zal worden aan het stadsdistrict, niet alleen de arme bevolking, maar ook de handel en scheepvaart zal er door worden gebaat. Dammen zijn goed voor de buiten districten, maar voor de stad voor bevolkingen scheepvaart zal een regenbak steeds het goedkoopste en zekerste middel zijn om gebrek aan water te voorkomen, mits de toever groot genoeg zij en deze kan zeker zoo uitgestrekt mogelijk worden aangelegd op de vrije terreinen van den Heer Perret.

Steeds onverklaarbaar.

In het nummer van 2 Juni 1903 van *El Imparcial*, ons beleefdelijk toegezonden, wijdt de Redactie eenige regelen aan de bespreking van ons artikel „*Onverklaarbaar*".

Wij hebben die regelen aandachtig gelezen en herlezen, maar tot ons leedwezen geen zweem van bewijs gevonden, in staat ons te bewegen, om ons oordeel over de benoeming van den hooggeachten Dr. Villavicencio ten koste van het goed recht eens Ingezetenen op eenig punt te wijzigen.

De stuitende voorkeur aan den Vreemdeling gegeven boven den Inboorling verliest niets van haar stootenden aard, al zou ook de bewering van *El Imparcial* opgaan, dat wij ons Bestuur, indirekt, hebben willen belasten met vernederenden veiligheidsdienst ten bate van Venezuela, toen wij er op wezen, dat de benoeming des Doktors, gelet op zijn verhouding tot de bovendrijvende partij in Venezuela, niet pleitte voor het beleid onzer Regeering.

Maar bovengenoemde stoute bewering van *El Imparcial* vindt geen enkel steunpunt in ons artikel.

Even dwaas als het zou zijn met de gevoeligheid eener bevriende Regeering rekening te houden tot schade der eigen binnenlandsche belangen, even onverstandig is het die gevoeligheid geheel onnoodig en zonder baat voor die belangen te prikkelen door aan een uitgeweken Venezolaansch partijman, hoe achtenswaardig overigens, een ambt op te dragen, waarvoor zich een minstens even geschikt Curaçaonaar aanbiedt.

Onze waardigheid en onafhankelijkheid worden, even als onze stoffelijke belangen, door een voorzichtig regeeringsbeleid niet geschaad maar gebaat.

Verder wordt de bevoorrechting van den Vreemdeling boven den Burger niet goed gepraat door de opmerking van *El Imparcial*, dat een akte van bekwaamheid, door het Gouvernement zelf uitgereikt, niet altijd een bewijs is van geschiktheid.

Heeft het Gouvernement, op verbeurte van alle crediet, niet allereerst de wissels te honoreeren, welke het zelf in omloop heeft gebracht?

Daarenboven, wilden wij onbeleefd zijn, wij zouden immers diezelfde opmerking van *El Imparcial* kunnen toepassen op alle bewijsstukken van geleerdheid, in bezit van den Heer Villavicencio.

Wat eindelijk het feit betreft, dat altijd een vreemdeling de betrekking heeft waargenomen, thans aan den Venezolaanschen Geneesheer opgedragen, — wij betwijfelen sterk of het zich wel heeft voorgedaan onder gelijke omstandigheden, als wij in ons vorig artikel hebben uiteengezet; doch al ware dit zoo, wat volgt er anders uit, dan dat er ook vroeger onverklaarbare benoemingen zijn geschied en dat wij in het onderhavige geval niet te doen hebben met een op zich zelf staande *daad*, maar met een *toestand* van onbillijkheid en onrecht tegenover de landskinderen?

Ten slotte en volledigheidshalve nog dit.

Wij kunnen ons moeilijk verbeelden, dat het te berde brengen dezer onverklaarbare benoeming tweedracht zou hebben gesticht op den avond der algemeene besprekingen met den Heer Van Kol. Integendeel het staat bij ons vast, dat ook ten deze de meest eendrachtige samenwerking zou gewaarborgd zijn, door den edelen rechtvaardigheidszin, die leeft in al onze Medeburgers, en van welken *El Imparcial* zich de welsprekende tolk maakt, waar zij in haar bespreking van ons artikel deze schoone regelen vooropstelt:

„Creemos de justicia protejer y estimular á los jóvenes que por su consagración al estudio llegan á adquirir conocimientos."

F. J. A. Van den Donk, pr.

HET LIEVENHEERSBEESTJE (Coçcinella) als Beschermer der Oranje-en Limoenboomen.

Mijnheer de Redacteur!

Met de meeste beleefdheid verzoekt ondergeteekende in het eerstvolgend nummer Uwer courant een plaatsje te willen verleenen aan het volgende.

Door de welwillendheid van een der H. H. Plantageeigenaars op dit Eiland kwam ik in 't bezit van een artikeltje uit een Fransch tijdschrift, dat volgens mijne bescheiden opinie ook voor Curaçao misschien niet van alle belang ontbloot is. Zooals algemeen is bekend hebben de Oranje- en Limoenboomen, zoowel hier als elders, veel te lijden van verschillende soorten insecten, voornamelijk behoorende tot de fam. der Schildluizen (Coccus) en de fam. der Bladluizen (Aphis).

Al de talrijke soorten dezer familien worden, naar ik meen, op Curaçao bestempeld met den naam „Pis pis". Als bestrijdingsmiddelen worden aangewend of in 't algemeen aanbevolen: 1° Het bestrijken van stam en takken met eene oplossing van traanzeep in water, waaraan een kleine hoeveelheid petroleum is toegevoegd; 2°. Id, met een afkooksel van tabak met corbolzeep tot eene soort zeepsop geslagen; 3° Id. id. met zwavel; 4°. Het bestrijken of bespuiten van stam en takken met houtasch en water of met dun aangemengde witkalk; 5°. (In 't bijzonder ter verdrijving van Roest, ook al door "Pis-pis" veroorzaakt.) Het werpen van eenige handenvol ongebluschte kalk in den kruin der boomen. 't Best geschiedt dit, als de bladeren eenigszins vochtig zijn. De man met dit werk belast zorge natuurlijk geen kalkstof in de oogen te krijgen. Mocht dit toch gebeuren dan zal uitwassching der oogen met water zeer slecht, met raap-of kokosolie daarentegen zeer goed werken.

Al deze bestrijdingsmiddelen echter vereischen zorg, geven moeite en schijnen, wat erger is, niet afdoende te zijn tegen "Pis-pis".

Nu komt echter het bovenvermelde artikeltje met eenige aanwijzingen omtrent een nieuw en nog wel natuurlijk verdelgingsmiddel. In 't kort komt de beteekenis hierop neer. In vele landen van Europa en ook in Amerika komt vrij talrijk voor een klein kevertje, in Nederland algemeen als "Lievenheersbeestje", in Duitschland als Marienkäfer, in Frankrijk als Bete-á-bon-Dieu, in Engeland als Lady-bird bekend. Deze eigenaardige namen, waarmede het diertje wordt genoemd, getuigen zeer zeker van de achting, die men het toedraagt.

Dit beestje nu en nog meer de larven van dit aardige kevertje zijn de grootste vijanden van Coccus- en Aphissoorten, dus van "Pis-pis"

In de Vereenigde Staten van Nd Amerika heeft men dan ook geconstateerd, dat het een onnoemelijk aantal insecten vernietigt, die aanvallen op de aanplantingen van Oranjeboomen en citroenen. In Californie o. a. voerde men de coccinella's op de plantages in; men kweekte haar met zorg aan en verspreidde haar met kwistige hand over Oranje- en citroenboomen. Men ontdekte daar, dat de fam. der Coccinella's uit talrijke soorten bestaat. Iedere soort heeft hare bijzondere vijanden aan welker verdelging zij de voorkeur geeft. De meeste zekerheid ter vernietiging van deze zoo schadelijke insecten wordt dan ook verkregen door het verspreiden van meerdere soorten coccinella's. Het succes dezer insecten verbreidde zich al spoedig overal heen.

Koffieplantages van Ceilon, theeplantages van Indië zoowel als landbouwers uit Zd Amerika deden aanvragen om deze diertjes, Reeds legt men zich in meerdere streken op eene dergelijke aankweeking toe.

Misschien zou ook eene proefneming op Curaçao in deze richting het bewijs kunnen leveren voor het

nut der verspreiding van Coccinella en aldus den weg vinden tot een natuurlijk bestrijdingsmiddel tegen de zoo lastige plaag der „Pis-pis".

U, M. d. R. inmiddels bij voorbaat mijnen dank betuigende voor de opname dezer regelen verblijf ik, met hoogachting.

UEd. dnstw.
G. B. DUSSEL.

Curaçao Juni 1903.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke berichten.

De Hoogeerw. Heer MGR. C. BLOMMERDE, zoo kunnen wij tot onze groote blijdschap berichten, gevoelt zich iets beter; de benauwdheden zijn niet zoo hevig meer, de pols slaat geregelder. Hopen wij op een spoedig herstel van den algemeen geachten en beminden Priester.

* * *

De Eerwaarde Overste van het Pensionaat Welgelegen, de Eerw. Mére FRANCISCA, heeft de H. Sakramenten der stervenden ontvangen. Haar kwaal is ernstig toegenomen, zoodat elk oogenblik een droevig einde kan verwacht worden.

† C. M. DE HASETH.

Woensdagmorgen half acht is na een langdurig, doch geduldig verdragen lijden, de Weled. Heer C. M. DE HASETH, lid van het R. K. Armbestuur, overleden, meermalen gesterkt door de H. Sakramenten. Hij bereikte den ouderdom van 79 jaren.

Vier jaar lang werd de heer HASETH door zijn ziekte gedwongen het bed te houden, maar toch zullen nog velen zich dezen hulpvaardigen menschenvriend herinneren. Steeds vond men hem bereid een ieder met raad en daad te steunen. Niet het minst herdenkt de Katholieke Missie met dankbaarheid de talrijke weldaden van dezen offervaardigen vriend genoten. Bij den bouw van het klooster op Pietermaai, bij het oprichten der verschillende kerken en scholen vond men steeds bij den heer HASETH krachtdadige hulp. Het zal den zieke zeker een troost zijn geweest, dat de Hoogeerw. Pater Provinciaal van Holland, tijdens zijn verblijf in onze kolonie, hem meermalen bezocht om den dank der Orde te brengen, evenzeer als hij zich dankbaar toonde, toen Mgr. J. J. A. VAN BAARS en de Hoogeerw. Pater Vic. Provinciaal, A. FRIE en andere geestelijken hem kwamen bezoeken tijdens zijn ziekte. Namens de geestelijkheid werd zijn uitvaartdienst onmiddellijk vóór de begrafenis, zoo plechtig mogelijk opgedragen, en vergezelden onderscheidene geestelijken den treurigen lijkstoet naar het kerkhof. Hij ruste in vrede.

Koloniale Raad.

Hedenavond half acht is er vergadering van den K. R.

Tot dusverre is weer verschenen een M. v. A. van den Gouverneur op het V. V. van de Rapporteurs omtrent het O. V. tot wijziging der K. ver. op het verleenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren etc.

De Gouverneur wijst er op, dat het eenige motief tot indiening van dit ontwerp niet is ontevredenheid over de ambtenaren „op wier levenswandel en plichtsbetrachting in het algemeen niets valt aan te merken," maar hierin „dat het geheel onredelijk is en dus niet aangaat de kolonie én pensioen én kosten eener vrijheidsstraf te doen betalen, een beginsel, dat zoowel in Nederland, als in N. Indië wordt gehuldigd en ten uitvoer gelegd."

De Gouverneur noemt de nieuwe bepaling „geen bijkomende straf," iets wat wij niet kunnen inzien.

Een gepensioneerd ambtenaar ondergaat, immers, niet alleen de hem toegewezen straf, gelijk alle andere veroordeelden, maar verliest DAARENBOVEN gedurende den straftijd zijn pensioen. Dat is toch iets wat bij zijn straf komt als veroordeelde.

De Staat onderhoudt alle gevangenen, derhalve ook hem.

Zoolang hij door wangedrag zich niet „*onwaardig*" toont, mag hem het pensioen niet ontnomen worden, waartoe hij door den Staat VERPLICHT werd bij te dragen, en waarvoor hij jarenlang trouw diende. Bedenkt men echter, dat hij niet alleen voor zich zelf moest zorgen, maar met zijn traktement ook vrouw en kinderen moet onderhouden, dan behoeft om de gelijkheid met de wetten in Holland en Indië, hem persoonlijk het traktement niet te worden uitbetaald, maar wel aan diens vrouw of bloedverwanten in op- en afgaande linie. De rechtvaardigheid wordt dan niet geschonden, de billijkheid bewaard.

Het tweede stuk, dat werd rondgedeeld is Nota van wijzigingen op de begrooting, welke door ons met vreugde wordt begroet. Zij is een gevolg van de gevoerde correspondentie tusschen Gouverneur en Minister over de geschrapte posten van de vorige begrooting. Door deze wijziging worden zij dit jaar *volgens machtiging van den Minister* opnieuw op de begrooting gebracht. Er bestaat dus alle kans, dat de Kamer ze ditmaal goed zal keuren.

De wijziging betreft:

a. verbetering in de positie van sommige ambtenaren;

b. beter toezicht te houden op de gouvernements-eigendommen, gronden en bosschen om in het wilde wegkappen van hout tegen te gaan.

c. de domeinen op te meten en in kaart te brengen.

d. een flinke boormachine aan te schaffen en daarmede proeven te nemen.

e. straatverlichting te brengen op de verschillende eilanden.

En nog eenige ondergeschikte wijzigingen meer.

De bijdrage uit 's Rijks schatkist is dus:

In stede van .... *f* 273,226.20
bepaald op .... *f* 289,130,70

Wat de boormachine betreft, verklaart de Gouverneur in zijn M. v. T., „dat het...... niet doenlijk is de uitgave voor bediening van de boortoestellen — niet alleen personeel, maar ook materieel — thans reeds met juistheid te ramen...... de rechte kennis (hiervan) kan eerst verkregen worden, wanneer de boringen aan den gang zijn." De onkosten der toestellen worden op ± 6000 Gld. geraamd, rest dus 4000 Gld. voor de overige uitgaven. De machine, welke zal worden aangeschaft, kan tot 1000 voet diep boren. Dit schijnt „voorloopig" voldoende.

Wij hopen, dat dit alles getuigt van kentering der ideëen, zoodat het Bestuur nu in plaats der Cur. Mij. proeven zal nemen tot algemeen welzijn. Het gezag van Pierce staat (als leverancier) nu juist bij ons zoo hoog niet, maar toch meenen wij, dat het Bestuur gerechtigd is de quaestie, of artesische putten hier mogelijk zijn, in het belang van 't publiek door proeven uit te maken, dan behoeft een particulier zijn kapitaal er niet meer aan te wagen en kan een *zekere* methode om water te krijgen volgen. Nu zou het altijd jammer blijven, als de proef niet genomen werd, daarom hopen wij van harte, dat ook deze post in *K. R.* en *KAMER* worde goedgekeurd.

Ten slotte lezen wij in de M. v. T. nog het verblijdend bericht, dat het rapport-Havelaar als bijlage van het Koloniaal verslag zal worden openbaar gemaakt. Als dit verslag nu maar tijdig *ook in de Kolonie* wordt verspreid.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Ma. Concepcion Alencio, Anita Cock, Josefa Auto. S. de Sotillo, Dorotea Leito, L. de Geus, Maximiliano España, Elena Moreno E., Fulgencia Monocal, Clarita Rademaker, M. Satos, Piternela Valentien.

Gevallen regen.

van 1 — 8 Mei	....	6,5	mM.
van 9 — 15 ,,	....	0	mM.
van 16 — 23 ,,	....	0	mM.
van 23 — 31 ,,	....	8,5	mM.
Totaal		15	mM.

Stroohoeden-industrie.

Het gerucht loopt, dat een Amerikaansch fabrikant het aanbod deed in te staan voor jaarlijksch afname van 30000 dozijn hoeden, indien slechts volgens het door hem aan te geven model worde gewerkt.

Ongetwijfeld zal de ondernemingsgeest onzer kooplieden zich niet verloochenen en zulk een aanbod gretig worden aangenomen.

—Indien het in de bedoeling ligt der Commissie tot werkverschaffing de arme lieden ook te helpen door het uitdeelen van stroo, zou misschien de volgende methode hierin gevolgd kunnen worden, welke èn aan de industrie èn aan het volk voordeel brengt.

Aan allen, die kosteloos stroo ontvangen, wordt gezegd, dat zij hun hoeden bij bepaalde personen moeten inleveren; deze personen verkoopen de hoeden en nemen van dit verkregen bedrag zooveel af, als noodig is om stroo te koopen voor een nieuw dozijn hoeden. De werksters ontvangen dan van deze heeren den prijs van het dozijn gevlochte hoeden, min de onkosten van het stroo, maar nieuwe bossen stroo voor een volgend dozijn. Aldus worden zij aangespoord te blijven werken en werkende te verdienen, tevens wordt zoodoende verhinderd, dat zij óf uit eigen beweging, óf door anderen gedwongen, de behaalde winst in eens uitgeven en niet de uitgave voor nieuw stroo, d. i. nieuw werk en nieuwe verdiensten overhouden. Verkoopen zij hun stroo weer aan anderen, omdat zij met deze handelwijze geen genoegen nemen, en keeren zij dus niet terug, dan zal dit een bewijs zijn, dat zij de ondersteuning niet zoo hard noodig hebben.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, is:

1o. de Heer H. J. SCHREUDER, onderwijzer der 3de klasse, thans werkzaam aan de Emmaschool alhier, met ingang van den dag van vertrek van den Heer W. C. J. VAN LEEUWEN, Hoofd der Emmaschool alhier, belast met de functiën van hoofd van die school.

2o. De bij de brigade maréchaussée gedetacheerde infanterist J. W. ADVOCAAT, na zijn aankomst van Aruba alhier, naar het garnizoen zal worden teruggezonden.

3o. De op wachtgeld gestelde maréchaussée der 1ste klasse F. MONART in activiteit zal worden hersteld, met den rang van maréchaussée der 2de klasse.

Paketdienst?

De Gouverneur van den Brandhof, gisteren hier binnengevallen, zal eerst in Juli naar de bovenwindsche eilanden vertrekken Een reisroute zal worden overgeslagen, maar daarentegen een tocht worden gemaakt naar Bonaire en Aruba, ook moet de golet eenige reparatie ondergaan.

Zoo langzamerhand zien wij in, dat nu de verbinding met de bovenwindsche eilanden GEREGELDER (!) gaat. En dat, terwijl de orkaanstijd in zicht is en de golet toch twee maanden die eilanden niet aan kan doen, maar wel naar Bonaire en Aruba kan gaan.

Westpunt.

De weg van *Westpunt* naar *Barber* is hersteld. Diende dit werk ook tot werkverschaffing? In dit geval is het grootste gedeelte van het geld enkel en alleen ten goede gekomen aan plus minus 12 *dezelfde* menschen. Maar die werklui waren niet van *Westpunt,* niet van *Barber,* maar van *S. Willibrordo.*

Zoo deze lieden echter tot de meest hulpbehoevende huisgezinnen der benedendistricten behoorden, kunnen wij den getroffen maatregel niet dan goedkeuren. Hiervan is ons echter niets bekend.

werkverschaffing.

De Commissie tot werkverschaffing zal van Maandag tot en met Woensdag de benedendistricten bezoeken te beginnen met Sta. Maria. Het wordt niet noodig geoordeeld ook een reis naar Aruba te maken.

Tentoonstelling.

Maandag a. s. zal een zooveel mogelijk volledige verzameling van Curaçaosch vlechtwerk ten toon worden gesteld in een der lokalen van het Gouvernements-secretariaat. Wij zagen reeds verschillende soorten hoeden, mandjes, waaiers, doozen, etc. die een volledig overzicht geven van ons vlechtwerk beoefend op de verschillende eilanden. De voorwerpen zijn geprijsd, want zij moeten later opgezonden worden naar de permanente tentoonstelling met verkooplokaal van Oost en West in Den Haag.

Ook enkele schulpbouquetten en kantwerken behooren bij deze collectie van Curaçaosche kunstindustrie

De bedoeling van deze tentoonstelling hier is om te weten te komen, of er nog iets aan de verzameling ontbreekt. Dat allen die belangstellen, dus een kijkje komen nemen. Verdere inlichtingen zijn te bekomen bij den Heer H. J. C. HENRIQUEZ, aan wien de regeling is opgedragen.

Buitenland.

Rusland.— De ongeregeldheden waarvan in den laatsten tijd uit het Tsarenrijk melding wordt gemaakt zijn deels het gevolg van revolutionaire woelingen, anderdeels van godsdienstig fanatisme. Thans wordt weer uit Tomsk gemeld, dat aldaar ongeregeldheden hebben plaats gehad. Er werd een betooging gehouden, waarbij roode banieren werden ontplooid en verboden liederen werden gezongen. De politie nam een aantal lieden in hechtenis.

Ook te Temrjurk in den Kaukasus kwamen ongeregeldheden voor. Hier verwoestten een vierhonderdtal visschers en arbeiders de woning van een opzichter der visscherij, die onlangs een visscher wegens overtreding der wettelijke voorschriften had ontslagen. Militairen werden gerequireerd, maar behoefden niet op te treden, daar het den geestelijken gelukt was, de menigte tot uiteengaan te bewegen.

Aan de „Petit Bleu" worden via Weenen nadere bijzonderheden gemeld over de schandalen, die te Kischinew zijn voorgevallen. De onlusten begonnen den 19en April tijdens het orthodoxe Paaschfeest, met het plunderen der Joodsche winkels. Dit gebeurt meer in Rusland, maar ditmaal was het gedurende 4 dagen een waar bloedbad; het volk doodde de kinderen, verminkte de vrouwen, anderen personen opende men den buik, en verving de ingewanden door vederen. De Joden werden in hun kelders gesmoord, of wel van de daken, waarop ze gevlucht waren, naar beneden geworpen.

De straten waren bezaaid met vingers, neuzen, ooren en andere lichaamsdeelen. Meerdere personen werden gedood. 100 zwaar gewonden bevinden zich in de hospitalen. Men schat het aantal mannen, wier handen of beenen werden afgeslagen of de oogen uitgestoken op meer dan honderd. Anderen werden krankzinnig van den schrik. Vrouwen en kinderen, met bijlen, messen of stokken gewapend, zoowel als studenten en leerlingen van het lyceum en ambtenaren, bevonden zich tusschen de moordenaars. De groote magazijnen in de stad werden eveneens geplunderd, en het bloedbad hield niet op voor den 4en dag, nadat de Tsaar een telegram had gezonden waarin het nemen van de noodige maatregelen werd voorgeschreven.

In verband met het laatste deel van dit bericht, is merkwaardig wat van andere zijde nog werd gemeld. Tijdens de gruwelen zag men mannen die op straat hun kleeren uittrokken en zich van de nieuwe voorzagen welke zij bij de Joden hadden gestolen. Groote hoeveelheden goederen werden geroofd en wat men niet mede kon nemen, werd vernield. Opmerkelijk was de houding der hoogere standen, die in rijtuigen uitreden om naar de opstootjes te zien en die met belangstelling de door het volk begane gruweldaden schenen te volgen.

Men schat dat bij de vervolgingen 37 Joden zijn gedood, 62 gevaarlijk gewond en 290 licht gewond zijn.

Macedonie.— Het blijkt, dat het dynamiet, voor den aanslag op de banken in Salonika gebruikt, uit Bulgarije afkomstig is. Te Kustendje, in het zuidwesten van Bulgarije, is het hoofddepôt van wapenen en ammunitie der opstaudelingen; dit depôt staat onder het beheer van den leeraar Stankof, die tevens chef is der geheime post, en brieven, proclamaties, enz., naar Turkije aan de leiders van den opstand zendt. De bommen worden vervaardigd in de nabijheid van het klooster Rilo in Macedonië, onder leiding van een Bulgaar, Takisjef geheeten. Op verschillende plaatsen worden de benoodigdheden de grenzen overgebracht; en de Bulgaarsche gendarmes en grenstroepen weten dit heel goed, maar doen niets om het te beletten.

Uit aanteekeningen, gevonden op het lijk van een gedooden Bulgaar, die in een gevecht bij Wladimirovo sneuvelde, blijkt dit alles, en verder nog, dat gendarmes en troepen de Bulgaarsche uitgewekenen niet alleen oogluikend over de grenzen lieten trekken, maar hun zelfs den weg wezen en veel succes wenschten.

De houding der Bulgaarsche regeering komt door deze feiten in een zonderling licht. Officieel door Rusland en Oostenrijk aangemaand om den opstand niet te steunen, ontbond zij de Macedonische comités en zegde zij grensbewaking toe. Maar in stilte laat zij alles gaan, zooals het gaan wil.

De Porte heeft, dan ook niet zonder reden, aan de Turksche vertegenwoordigers in het buitenland een circulaire gezonden waarin hun op het hart wordt gedrukt de aandacht der mogendheden te vestigen op de gebeurtenissen te Salonika en een beroep te doen op haar medewerking, ten einde de Bulgaarsche regeering te dwingen krachtige en afdoende maatregelen te nemen tegen de Macedonische comités.

De toestand in Salonika is nog zeer ernstig. Berichten aan het Macedonische comité melden, dat vierhonderd Bulgaren zijn gevangen genomen. Particuliere brieven uit Salonika blijven uit, wat als een ongunstig teeken wordt beschouwd.

De politie te Salonika zou onderaardsche mijnen hebben ontdekt, aangelegd met het doel de geheele stad te verwoesten.

De „Times” meldt nog omtrent het gebeurde te Salonika, dat de Bulgaren die de bommen wierpen, 29 in aantal waren. Zij waren gekleed als vrouwen of monniken. Ten tijde van den aanslag werden de hoofdgasbuizen doorgesneden en de stad in volslagen duisternis gedompeld. Het aantal slachtoffers wordt verschillende opgegeven, als 100, 300 of 500; onder dezen zijn enkele vreemdelingen.

Aan de „Neue Freie Presse” wordt uit Belgrado gemeld, dat daar talrijke vluchtelingen uit Salonika zijn aangekomen. Deze deelden mede, dat de toestand te Salonika zeer ernstig was, aan de eigenlijke bedrijvers der dynamietaanslagen is het voor grootste deel gelukt te ontkomen.

Nederland.

Venezolaansche aangelegenheden.

Uit het door den Minister van Buitenlandsche Zaken aan de Staten-Generaal overgelegd Oranjeboek betreffende diplomatieke bescheiden betreffende de Venezolaansche aangelegenheden blijkt nog het volgende:

De stukken loopen hoofdzakelijk over de Nederlandsche reclamatiën betreffende oproerschade en de aanhouding van vaartuigen door Venezolaansche onderdanen en andere handelingen.

Van onze zijde is niet nagelaten daartegen protestvertoogen in te brengen.

Zoo werd in November jl. door onze diplomatieke en militaire vertegenwoordigers aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken te Caracas duidelijk verklaard, dat alhoewel de Nederlandsche Regeering bij voortduring een goede verstandhouding met die van Venezuela op bijzonderen prijs zal blijven stellen, zij toch het herhaaldelijk benadeelen van personeele en materieele belangen van haar onderdanen moede is en dan ook verwacht, dat daaraan een einde zal komen.

Na een uitvoerige briefwisseling over de quaestie der reclamaties van Nederlandsche onderdanen en over de vorderingen van de Nederl. Postadministratie, tegenover de Venezolaanlaansche Postadministratie, kwam toen er sprake was van het sluiten van een arbitrageverdrag de mededeeling van Venezuela aan onzen zaakgelastigde te Caracas jhr. mr. Van Citters, dat de betrekkingen tusschen de twee landen niet hartelijk (“cordiales”) genoeg zijn om binnen een kort tijdsverloop te kunnen overgaan tot het sluiten van een arbitrageverdrag. De Minister van Buitenl. Zaken beklaagde zich daarbij zeer over Curaçao, dat het bestaande protocol van 1894 niet nakomt ten aanzien van den heer Matos en in verband met een buitgemaakt Venezuelaansche oorlogsschip.

De Nederl. Minister van Buitenlandsche Zaken baron Van Lynden verklaarde de grieven Venezuela volkomen ongegrond. Hij voegde bij die verklaring, dat dadelijk na zijn aankomst in November ll. en wederom in Januari, den heer Matos door het bestuur der kolonie Curaçao uitdrukkelijk aangezegd is zich te onthouden van eenige met de neutraliteit strijdige daad. Al zijn handelingen zijn door de politie nauwkeurig nagegaan, zijn houding is steeds gebleken correct te zijn. Het oorlogsschip waarop Venezuela doelt is op Curaçao aangekomen als deel uitmakende van de Duitsche oorlogsmarine. Volkenrechtelijk bestond er geen reden aan bedoeld schip het binnenloopen te verhinderen.

De Nederlandsche Regeering, die ondanks alles steeds van een welwillende gezindheid jegens Venezuela heeft blijk gegeven, heeft dan ook met verwondering vernomen, dat de betrekkingen niet hartelijk (cordiales) genoeg zouden zijn.

De Minister meende, dat Venezuela zijnerzijds derhalve van minder goede gezindheid zou doen blijken door met deze bewering de sluiting van het arbitrageverdrag te blijven weigeren. De Minister verzocht den zaakgelastigde ook President Castro mondeling het standpunt van Nederland mede te deelen.

De heer Van Citters kweet zich hiervan den 24n. Febr. jl. bij den President der Venezolaansche Staten in een onderhoud, dat hem ten slotte aanleiding gaf met genoegen te constateeren, dat de bespreking veel zal bijdragen tot handhaving van de hartelijke betrekkingen tusschen de beide Regeeringen, welke ten gevolge van de uitlatingen van den Minister van Buitenl. Zaken van Venezuela en dientengevolge van de briefwisseling, die daaruit is voortgevloeid een neiging tot losser worden begon te vertoonen.

De reeks van brieven en vertoogen wordt dan ook gesloten met het afdrukken van het protocol van overeenkomst tusschen Nederland en Venezuela tot het onderwerpen aan arbitrage en tot betaling van alle onafgedane vorderingen van de Nederl. Regeering en Nederl. onderdanen op de Republiek Venezuela.

Advertentien.

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 24 April 1901 t/m 31 December 1901, onder N°. 1 **M** t/m N°. 7361 **M** zal plaats hebben op VRIJDAG den 12[den] Juni a. s.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde intresten.

Curaçao, den 4[den] Juni 1903.

De Voorzitter,
A. JESURUN.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der “Red D Line” tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1903.	Marcb.	Caracas	Zulia	Philad.	Marcb.	Caracas
Vertrekt van NEW-YORK	April 25	Mei 2	Mei 9	Mei 16	Mei 23	Mei 30
Komt aan te SAN JUAN		7		21		Juni 4
Vertrekt van „		8		22		5
Doet CURAÇAO aan		10		24		7
Komt aan te LA GUAIRA	Mei 2	11	16	25	30	8
Vertrekt van „	8	13	17	27	31	10
Komt aan te PTO. CABELLO		14		28		11
Vertrekt van „		15		29		12
Komt aan te CURAÇAO	4	16	18	30	Juni 1	13
Vertrekt van „	10	18	24	1	7	15
Doet LA GUAIRA aan	11		25		7	
„ SAN JUAN „		20		3		17
Komt aan te NEW-YORK	Mei 18	25	Juni 1	8	15	22

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marcb.	Meida	Zulia	Merida	Marcb.	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Mei 4	Mei 11	Mei 18	Mei 25	Juni 1	Juni 8
Komt aan te MARACAIBO	5	12	19	26	2	9
Vertrekt van „	9	15	23	29	6	12
Komt aan te CURAÇAO	10	16	24	30	7	13

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.